

hiteva vedno več cerkva in kapel. Kjer jih ni, pa jih gradijo. V večjih krajih in mestih zidajo velike cerkve, v naseljih v puščavi pa kapele in kapelice. V teh kapelicah opravi od časa do časa službo božjo kak misijonar, ki ga njegova pot pripelje v ta kraj. Apostolski vikar v Maroku škof Vielle je pred Božičem posvetil v Tazertu, 60 km oddaljeno od Marakeša, sredi vasi, kjer stanujejo sami Berberi, misijonsko naselbino. Ta nova misijonska postaja, kjer biva ta dva misijonarja, obsega skromno hišico, kapelico in apoteko za uboge. Ljudje prihajajo od daleč iz puščave, da najdejo tukaj duhovno in telesno pomoč.

Sneg v Betlehemu. Početkom februarja je betlehemska mesto doživelo nekaj izrednega. Padal je namreč sneg, česar prebivalstvo že ni videlo šest let. Ta sneg in deževje je pa tudi napravilo konec suši, ki je pritiskala na mesto in povzročila pomanjkanje vode.

*

Smrtni spreved celega naroda.

Iz zgodovine daljnega Vzhoda nam je znanega zelo malo. Kar se je doigralo v mejah ruskega carstva tekom stoletij, o tem vemo le toliko, kolikor so se nanašali ti dogodki na zapadne narode. Velikanski dogodki na vzhodu neizmerne ruskega vladarstva romajo šele sedaj počasi na svetlo potom najnovejših raziskavanj ter razkritij.

Bore malo je učenjakov, katerim bi bilo znano dejstvo, da je obstojal narod Torgutov, o kojega poginu razpravlja najnovejša knjiga znanega raziskovalca vzhodnih pokrajin Sven Hedina in nosi ime »Jehol, cesarsko mesto«. Torguti, mongolsko plemo, so živeli stoletja pod rusko oblastjo, ne da bi bili izgubili vse stike z daljnim vzhodom, odkoder so bili prišli. Ker se niso marali popravoslaviti, so jih Rusi vedno bolj pritiskali. Ob koncu 18. stoletja je sklenil narod Torgutov, ki je štel dobrega pol milijona, da se bo preselil v prvotno domovino.

Sredi v hudi zimi so začeli potovati Torguti iz osrednje Rusije z deco ter s celotnim imetjem proti zaželenemu cilju. Bil je to spreved smrti, kakoršnega ne pozna zgodovina.

Stiskana od groznega mraza azijske zime, ovirana od sneženih zametov, brez jedi ter pijače za ljudi, brez krme za živino, napadana od zasledovalcev, je lezla ogromna reka ljudi 7 mesecev po krvi in pomanjkanju naprej, proti pokrajini hrepenenja. Le malo ostankov velikega plemena je doseglo po zadnji krvavi bitki ob Balkaš jezeru drugo obrežje reke Hi. Pa tudi ta malenkostni preostanek je bil rešen le od kitajskih jezdecev. Kitajski cesar Chien lung je smatral vrnitev ostankov Torgutov kot eden najbolj važnih dogodkov, ki se je doigral v letih njegove vladavine in radi tega je zabeležil dejstvo o vrnitvi ter smrti Torgutov v poseb. napisih, katere je odkril sedaj Sven Hedin v kitajski poletni prestolici Jehol. Sven

POVEJTE SVOJI SOPROGI,

da se baš sedaj priporoča za vse člana obitelji, naj bodo stari ali mladi, 6-12tedensko spomladno zdravljenje z naravnim »Planinka čajem Bahovec«, ki čisti kri, ureja prebavo in obnovi celotni organizem.

Hedin obljublja, da bo razgrnil pred evropsko javnostjo še marsikatero žalostno azijskih narodov, katero je znala spretno prikriti carska Rusija.

*

Rogaški g. dekan umrl. V Rogatcu je umrl v torek dne 1. marca zvečer med obhajanjem sv. misijona tamošnji vlč. g. dekan in župnik Franc Šalamon. Dolga leta je bolehal na revmatizmu, a je še v soboto z navdušenjem sprejel celjske misijonarje in je še sam opravil jutrajno glavno sv. mašo. V ponedeljek zjutraj je čutil prehlad in v torek je že izdahnul svojo blago dušo. Rajni je bil vnet ter goreč duhovnik, gostoljuben in priljubljen v svoji dekaniji pri duhovnikih in vernikih. G. dekan se je rodil dne 19. I. 1859 pri Sv. Križu pri Ljutomeru. Posvečen je bil dne 20. jul. 1883 in je bil v Rogatcu od 1. V. 1898. Blagemu in obče priljubljenemu duhovniku ostani časten, hvaležen in trajen spomin med vsemi, ki so poznali dobrega gospoda! Pokoj njegovi duši!

Urek je kot poslanec imel 1. marca v parlamentu govor. V prvem delu govora se je po poročilu ljubljanskega »Jutra« pečal s krizo. V drugem delu svojega govora se pa je bavil s političnimi prilikami v dravski banovini. Obširno se je bavil s terorjem, ki ga je izvajala znana bivša politična stranka, ki je samo s terorjem imela dosedaj večino. So kraji, kjer je vladala prava španska inkvizicija. Tako poroča o vsebini tega govora »Jutro«. Urek torej pripoveduje v parlamentu v Beogradu, da je v Sloveniji po nekaterih krajih vladala »prava« španska inkvizicija. Iz tega bi se dalo sklepati, da je Urek strokovnjak v poznanju »prave« španske inkvizicije = srednjeveškega sodišča zoper krivoverce. Po primeru njegovega govora v parlamentu se je nadejati, da bo o tem govoril tudi na svojih shodih med ljudstvom. Mar se s takimi marnjami o španski inkviziciji rešuje vprašanje našega kmeta in njegove velike gospodarske krize?!

Opice in »Jutro«. Opice so predmet, s katerim se »Jutro« kaj rado peča. Vidik, pod katerim prosmatra opice, je njihovo domnevano očetovstvo z ozirom na človeka. Ali izvira človek od opice, kakor bi radi dokazali tisti »znanstveniki«, ki nočejo verovati v Boga, pa ne morejo dokazati, da ga ni? Vsa resna znanost, ki se zaveda, da ne sme ničesar učiti, kar se dokazati ne da, je že davno zavrgla domnevo, kakor da človek izvira iz opice. To velja za sedaj živeče opičje vrste, kakor tudi za izumrle. »Jutro« pa se v svoji številki 3. marca v člančiču »Opice in človek« zopet vrača k tej stvari ter objav-

lja več ali manj zmedene domneve tega ali onega profesorja ali takozvanega znanstvenika. Cilj, ki ga ima »Jutro« pred očmi z objavo takšnih domnevanj, se tudi da brez težave domnevati. Ako je »Jutro« resno do tega, da dozna, odkod je človek, naj vzame v roke katoliški katekizem. Tamkaj ne bode našlo praznih, zmedenih domnevanj, marveč ta-le jasen odgovor: »Bog je prvega človeka ustvaril tako, da je iz prsti naredil telo in mu vdihnil dušo. Človek je odličnejši ko vse druge stvari na zemlji, ker ima dušo, ki je Bogu podobna.« Tisti ljudje, ki pišejo »Jutro« ter se smatrajo za kristjane, bi katoliškemu nauku morali dati prednost pred praznimi, nedokazanimi domnevanji raznih »znanstvenikov«, katera so vsaj tako daleč od prave znanosti kakor nebo od zemlje. Zakaj ne objavijo rajši katoliškega nauka in tega, kar je dognala resna, solidna znanost? Je pač namen, ki je bolj odločilen in vodilen, nego dognanja prave znanosti. Kakšne namene pa ima »Jutro«, dokazuje njegova zgodovina.

Žvižgi potniških vlakov odpadejo pri odhodu. Radi preprečenja nezgod odpadejo vsa dosedanja vidna ter slišna znamenja pred odhodom potniških vlakov. Odprava signalov se je obnesla že v Švici ter Avstriji.

S Hrvaškega je prišel in prinesel denar seboj ter ga naložil pri Spodnještajerski posojilnici v Mariboru in dejal: »Pri nas vemo, da so vloge pri vašem zavodu popolnoma varne tudi v današnjih težkih časih.« In povedali so mu: »Za varnost vlog jamči poleg lastnih rezerv, posestev in hiš še nad 3500 članov z vsem svojim premoženjem in nepremičnim premoženjem, kar znaša v vrednosti nad več sto milijonov!« In je odgovoril: »Prav, bom še drugim povedal, da nalagajo svoj denar pri Spodnještajerski ljudski posojilnici v Mariboru!«

Mati odložila otroka v spovednici. V nedeljo dne 6. t. m. popoldne je čula v mariborski frančiškanski cerkvi gospa iz spovednice otročje vekanje. Ko je pogledala, je videla v cunje zavitega otročka ženskega spola, katerega je odložila neznana mati z listkom. Na listku je bilo beleženo, da je otrok rojen dne 25. februarja pri Sv. Lovrencu na Pohorju, a še ni krščen in mati ga je morala zaupati usmiljenim srcem radi staršev. Otroka so oddali v Dežji dom.

Župnik napaden in ranjen od roparjev. Dne 4. marca v noči so se priklatali neznani tolovaji pred župnišče pri Sv. Martinu na Pohorju. Zvezali so večna vrata in potrkali na razsvetljeno okno, za katerim je še bedel g. župnik Sinko. Ko je odprl na trkanje okno, so zahtevali tolovaji od njega denar, sicer mu upepelijo gospodarsko poslopje. Župnik je vrgel roparjem skozi okno nekaj »kovačev« z zatrdilom, da nima več. Napadalci so začeli streljati skozi okno in ena krogla je župnika hudo oprasnila ob senco. Strelji so prebudili služinčad ter sosede in roparji, katere zasleduje orožništvo, so pobegnili v noč.